

de Umhyndiges Midler indsatte i Sparekasser eller Banker; en stor Deel af Samme vil kunne anbringes i Creditforeningsobligationer. Der- til maa jeg bemærke, at det kan ganske vist skee, men jeg tilstaaer, at jeg hører til dem, der ikke med Glæde have seet Umhyndiges Midler anlagt i Creditforeningsobligationer, og jeg vil troe, at hvis det skete i større Maalestok, vilde det ikke være helbigt. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Umhyndiges Midler ogsaa kunne indsettes i Statskassen, det vil sige, anvendes til Indkjøb af Statsobligationer, og derved vilde man efter den ærede Talers Mening vinde samme Sikkerhed, som ved Statens Garanti; men det er aabenbart ingenlunde Tilfældet, thi det ærede Medlem har overseet, at det maa være uopsigelige Obligationer, hvori saadanne Midler anbringes — en ny svævende Statsskjæld har han jo ikke til Hensigt at stifte —, og de Umhyndiges Midler ville altsaa være underkastede alle Coursforandringer. Men dernæst troer jeg, at de ærede Forslagsstillere selv vilde indrømme, at man neppe vilde fyldestgjøre deres Tanke, hvis man virkelig vilde anlægge Umhyndiges Midler ubelukkende i Creditforenings- og Statsobligationer, navnlig hvis de bleve anlagte væsentlig i Statsobligationer; jeg troer, at de ærede Medlemmer vilde dele den almindelige Utilfredshed, der vilde blive, naar de Umhyndiges Midler saaledes i væsentlig Grad bleve dragne bort derafra, hvor de nu for Størstedelen ere anlagte. Det, der altsaa bliver tilbage, hvis man skal fyldestgjøre de ærede Medlemmers Tanke, er at anbringe disse Midler i Sparekasser og Banker, og det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgtreds sagde ogsaa, at derved vilde efter hans Mening opnaaes, at Pengene bleve i Egnen. Jeg maa imidlertid tillade mig at henvide til, hvad der i saa Henseende er udtalt i Betænkningen, og jeg finder mig ikke, efter hvad det ærede Medlem igaar sagde, foranlediget til i mindste Maade at fravige den Anskuelse, at det vilde være betænkeligt saaledes væsentligt at anbringe de Umhyndiges Midler,

tilmed i en enkelt Klasse af Sparekasser, thi de kunne jo ikke anbringes i alle. Det maa nemlig erindres, at det kun er visse Sparekasser, der kunne modtage disse Midler, nemlig de, der svare 4 pCt. Rente. Det er Noget, som det ærede Medlem igaar oversaaer, thi han sagde blandt Andet: Der indstaaer i Sparekasserne 34 Millioner Rigsdaler, skulde de da ikke være istand til endvidere at modtage en halv Million Rigsdaler aarlig. For det Første maa jeg bemærke, at der er ikke Tale om en halv, men om syv Millioner, som Sparekasserne endvidere skulde modtage; det kan være, at det omtrent vilde blive en halv Million aarlig, men det vilde, naar samtlige Overformynderimidler kom ind under Sparekasserne, blive i alt syv Millioner, det er for Diebliffet 5½ Million, der ere sikrede ved Udlaan i faste Eiendomme. Og naar det ærede Medlem sagde, at der indstaaer 34 Millioner i Sparekasserne, da maa det bemærkes, der indstaaer ganske rigtigt et saadant Beløb i disse, men vel at mærke ikke i de Sparekasser, der svare 4 pCt. Rente, thi i dem indstaaer kun 10 Millioner, og det er kun saadanne Sparekasser, hvorom der efter Forslaget kan være Tale. Af disse Sparekasser, som ere 28 i Tallet — jeg maa bemærke, at det var ikke ganske rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde overseet Rudkjøbing Sparekasse, thi efter de statistiske Tabe- ler svarer den kun 3½ pCt. — ere endeel saa smaa, at jeg virkelig troer det ikke var muligt, at Justitsministeren med Betryggelse kunde lade Umhyndiges Midler indstaae deri. I Gjennemsnit troer jeg ikke ret vel man kunde lade dem gaae ind i andre Sparekasser end dem, der havde et Interessentindskud af ¼ Million; det kan gjerne være, at nogle af dem, der have et ringere Indskud, kunde komme i Betragtning, naar de havde et godt Reserves- foud o. s. v., men paa den anden Side kunde der maaskee ogsaa være enkelte af de større Sparekasser, i hvilke man ikke med Tryghed kunde indsatte Pengene. Der vil saaledes